

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Građansko odjeljenje
Broj : 83 0 Mal 040383 18 Spp
Banja Luka, 25.01.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, odlučujući o zahtjevu Osnovnog suda u Zvorniku za rješavanje spornog pravnog pitanja u parničnom predmetu tog suda broj 83 0 Mal 040383 18 Kom, na osnovu odredbi člana 61v. Zakona o parničnom postupku („Sl. glasnik RS“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13, dalje: ZPP), člana 18. Pravilnika o unutrašnjem sudskom poslovanju („Sl. glasnik RS“ broj 9/14) te člana 4. stav 4. i člana 12. Poslovnika o radu sudskih odjeljenja (broj 118-0-SuI-14-000 458 od 06.02.2015. godine), na sjednici Građanskog odjeljenja održanoj dana 25.01.2019. godine donio je

ODLUKU

Novčano potraživanje po osnovu ugovora o korištenju usluga mobilne telefonije davalac telekomunikacijskih usluga može ostvarivati u parnici zahtjevom za ispunjenje ugovora, a može i u izvršnom postupku na osnovu računa ili izvoda iz poslovnih knjiga za cijenu telekomunikacijskih usluga kao vjerodostojnih isprava.

U dispoziciji je davaoca telekomunikacijskih usluga na koji će od ova dva načina ostvarivati svoje novčano potraživanje.

Obrazloženje

Prema stanju navedenog spisa, tužilac M. a.d. B. je podnio tužbu protiv tužene M. S., radi ispunjenja ugovora o korištenju usluga mobilne telefonije. Tako postavljen zahtjev zasniva na tvrdnjama da je sa tuženom 21.08.2017. godine zaključio ugovor o korištenju usluga mobilne telefonije, kojim se tužena obavezala da mu za te usluge plati određenu naknadu. Kako tužena nije ispunila svoju ugovorenu obavezu u periodu od 20.11.2017. godine do 20.5.2018. godine, pa mu je ostala dužna 463,80 KM, tužilac je podnio tužbu prvostepenom sudu.

Nalazeći da tužilac “nema pravni interes za vođenje parničnog postupka”, jer da na osnovu računa za telekomunikacijske usluge, kao vjerodostojne isprave, shodno odredbama člana 29. stav 2. Zakona o izvršnom postupku (“Službeni glasnik Republike Srpske” br. 59/03, 85/03, 64/05, 118/07, 29/10, 57/12, 67/13, 98/14 i 66/18 - u daljem tekstu: ZIP) može odmah pokrenuti izvršni postupak, prvostepeni sud je postavio slijedeće sporno pravno pitanje:

„ Da li davalac telekomunikacijskih usluga na osnovu računa ili izvoda iz poslovnih knjiga za cijenu telekomunikacijskih usluga može pokrenuti parnični postupak ili može pokrenuti samo izvršni postupak?“

Pri tome, prvostepeni sud navodi: da se pred tim sudom vodi veći broj sporova koji se zasnivaju na istom činjeničnom i pravnom osnovu (određeno navodeći predmete); da sudije Građanskog odjeljenja Osnovnog suda u Zvorniku smatraju da tužilac ima pravo da disponira da

li će pokrenuti parnični ili izvršni postupak; da se s tim ne slaže samo postupajući sudija u predmetnom sporu, zbog čega je podnio zahtjev za rešavanje navedenog spornog pravnog pitanja; da je zahtjev za rešavanje spornog pravnog pitanja dostavljen strankama u sporu koje se nisu izjasnile povodom istog.

Prema stavu postupajućeg sudije, koji je podnio zahtjev za rješavanje navedenog spornog pravnog pitanja, tužilac "nema pravni interes za vođenje parničnog postupka", jer na osnovu računa za telekomunikacijske usluge, kao vjerodostojne isprave, shodno odredbama člana 29. stav 2. ZIP, može odmah pokrenuti izvršni postupak. Zbog toga, nalazi podnosilac zahtjeva, parnični postupak valja obustaviti i po pravosnažnosti takvog rješenja postupak nastaviti po pravilima izvršnog postupka. Osnov za ovako postupanje nalazi u odredbama člana 18. Zakona parničnom postupku ("Sl. glasnik RS" br. 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13, - u daljem tekstu ZPP), smatrajući da je izvršni postupak takođe vanparnični postupak.

Imajući u vidu prednje, ovaj sud smatra da je zahtjev za rješavanje navedenog spornog pravnog pitanja dozvoljen, jer ispunjava uslove iz odredaba člana 61a. stav 1. i člana 61b. stav 1. ZPP, te da u pogledu istog valja donijeti odluku, shodno odredbama člana 61g. stav 1. u vezi sa članom 61d. ZPP.

Naime, pravilno nalazi prvostepeni sud da je, shodno odredbama člana 29. stav 2. ZIP, račun za cijenu telekomunikacijskih usluga vjerodostojna isprava te da, prema odredbama člana 29. stav 1. ZIP, tužilac, kao davalac telekomunikacijskih usluga, na osnovu računa za te usluge može u izvršnom postupku ostvariti svoje novčano potraživanje.

Ali, kako tužilac svoje novčano potraživanje može ostvarivati i u parnici, zahtjevom za ispunjenje ugovora zaključenog sa tuženom 21.08.2017. godine, neprihvatljivo je stanovište da, shodno odredbama člana 18. stav 1. ZPP, valja obustaviti parnični postupak i po pravosnažnosti tog rješenja predmet riješiti po pravilima izvršnog postupka.

Ovo stoga što odredba člana 18. stav 1. ZPP ima u vidu samo slučajeve koje nije moguće riješiti po pravilima parničnog postupka, već po pravilima vanparničnog postupka.

Dakle, davalac telekomunikacijskih usluga, konkretno tužilac, može svoje predmetno novčano potraživanje ostvarivati u parnici, zahtjevom za ispunjenje ugovora, a može i u izvršnom postupku, na osnovu računa za telekomunikacijske usluge kao vjerodostojne isprave. Na koji od ova dva načina će tužilac ostvarivati svoje novčano potraživanje, u njegovoj je dispoziciji.

Stoga je Građansko odjeljenje Vrhovnog suda Republike Srpske, primjenom odredaba člana 61g. stav 1. u vezi sa članom 61d. ZPP, odlučilo kao u izreci.

Zamjenik Predsjednika Građanskog odjeljenja

sudija Gorjana Popadić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić

